

Vývoj krajiny podle mnoha teorií a autorů nejde ani k lepšímu, ani horšímu, to jsou naše citové intervence. „Krajina se nezhoršuje, ale prostě jen mění způsobem, na nějž nejsme připraveni. Možná tedy není důvod ke znepokojení a rozčarování ze současné tváře naší krajiny; jde jen o nezvyk. Co selhalo, není krajina a my jako její tvůrci, ale my jakožto její pozorovatelé. Zlověstné není, jakou krajinu jsme to vytvořili, ale jak velmi si s ní nevíme rady při jejím zpětném hodnocení. Rodící se krajině nerozumíme a nechceme rozumět, ale krajina je taková, jakou jsme ji udělali. Krajině nelze rozumět a nelze ji vnímat, nejsme-li její součástí a být její součástí znamená být v ní činný, ať už fyzicky nebo spíše duševně a duchovně.